

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4765/25
26.1.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Станиславе Митровић и Срђана Јончића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Небојша Јанчић, адвокат из Вршца, Лоле Рибара бр. 1, против тужених ВВ из ... и Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд са седиштем у Београду, Милентија Поповића бр. 5б, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П 746/23 од 7.5.2024 године, исправљене решењима истог суда П 746/23 од 22.1.2025. године, П 746/23 од 4.4.2025. године и П 746/23 од 3.9.2025. године, након одржане расправе пред другостепеним судом, донео је дана 26.1.2026. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П 746/23 од 7.5.2024 године, исправљена решењима истог суда П 746/23 од 22.1.2025. године, П 746/23 од 4.4.2025. године и П 746/23 од 3.9.2025. године, у ставу првом изреке у делу којим је усвојен тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обоје из ... и обавезан тужени Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд са седиштем у Београду да на име накнаде штете по основу претрпљених душевних болова због смрти супруга и оца тужилаца пок. ГГ, бившег из ..., исплати сваком тужиоцу солидарно са ВВ из ... који је обавезан по правноснажној пресуди Основног суда у Вршцу П 30/23 од 17.1.2023. године, износ од по 983.740,00 динара, односно укупно 1.967.480,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Вршцу П 746/23 од 7.5.2024 године, исправљена решењима истог суда П 746/23 од 22.1.2025. године, П 746/23 од 4.4.2025. године и П 746/23 од 3.9.2025. године, у преосталом делу става првог изреке тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обоје из ..., у односу на туженог Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд, за исплату износа од по 16.260,00 динара, односно укупно 32.520,00 динара, на име накнаде штете по основу претрпљених душевних болова због смрти супруга и оца тужилаца пок. ГГ, бившег из ..., са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке (погрешно означен као став трећи изреке) пресуде Основног суда у Вршцу П 746/23 од 7.5.2024. године, исправљене решењима истог суда П 746/23 од 22.1.2025. године, П 746/23 од 4.4.2025. године, П 746/23 од 3.9.2025. године, у односу на туженог Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд са седиштем у Београду, да солидарно са ВВ из ... тужиоцима АА и ББ, обоје из ..., на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 321.705,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ се тужиоци АА и ББ, обоје из ..., да туженом Удружењу осигуравача Србије – Гарантни фонд са седиштем у Београду, солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 7.380,80 динара, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом, исправљеном решењима од 22.1.2025. године, од 4.4.2025. године и од 3.9.2025. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезан тужени Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд да на име накнаде штете по основу претрпљених душевних болова због смрти супруга и оца тужилаца пок. ГГ, бившег из ... исплати сваком тужиоцу, солидарно са ВВ из ... који је обавезан по правноснажној пресуди Основног суда у Вршцу П 30/23 од 17.1.2023. године, износ од по 1.000.000,00 динара, односно укупно 2.000.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке (погрешно означеним као став трећи изреке) обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износе износ од 797.062,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужени Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд, побијајући је у целости, из свих законских разлога. Тужиоци су благовремено одговорили на жалбу овог туженог.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је сагласно одредби члана 383 став 4 ЗПП потребно заказати расправу пред другостепеним судом јер је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а ради правилног утврђења чињеничног стања од којег зависи правилна примена материјалног права, потребно је да се понове већ изведени докази како би се отклонили недостаци везано за утврђено чињенично стање, на шта се основано указује жалбом туженог.

На одржаној расправи другостепени суд је поново извео доказе који су изведени пред првостепеним судом, читањем исправа и записника о извођењу доказа саслушањем тужилаца у својству парничне странке и након њихове оцене у складу са

одредбом члана 8 Закона о парничном поступку утврдио следеће чињенично стање.

Тужила АА је супруга сада пок. ГГ (рођен 10.04.1941. године), који су брак закључили 27.08.1967. године а тужилац ББ је његов син (рођен 23.08.1968. године). Поред ББ у браку је рођена и ћерка ДД. Дана 08.10.2004. године око 18,45 часова у ... на раскрсници улица ... и ... догодила се саобраћајна несрећа коју је изазвао тужени ВВ управљајући путничким возилом марке “Audi A4” тако што је налетео на пок. ГГ који је управљао бициклом са мотором и који се претходно благовремено престројио за скретање лево у ул. Истом приликом пок. ГГ је пао на коловоз и од задобијених повреда сутрадан је преминуо. У моменту када се саобраћајна незгода догодила ГГ је имао 63 године, у моменту смрти је био у пензији, тужила АА је имала 57 година и није добила никакву накнаду због његове смрти, а син њихов ББ 36 година. АА и ГГ су били у браку 38 година, имали су идеалан брак, лепо су се слагали и његову смрт је она тешко поднела, те до данашњег дана осећа последице и тешко јој је због смрти супруга. ББ је са својом породицом, супругом и троје деце живео у домаћинству са оцем и мајком. Лепо су се слагали и поштовали. У моменту када се саобраћајна несрећа догодила ГГ је био пензионер, ББ је радио али је њихова породица била повезана баш због његових редовних примања. ББ је био веома близак са оцем. Тешко му је пало само сазнање да је отац погинуо, јер је он наишао у моменту када су га хитна кола одвезла у болницу, те га је нарочито погодила чињеница на који начин је отац преминуо. Тужиоцу ББ је тешко пало и то што му отац неће бити са његовом децом, односно са својим унуцима.

Правноснажном пресудом Основног суда у Вршцу К 1262/10 од 25.11.2010. године окривљени ВВ је оглашен кривим што је дана 08.10.2004. године у ... на раскрсници у ул. ...-ул. ... као учесник у саобраћају управљао возилом марке “Audi A4”, рег. ознаке ... улицом ... из правца ул. ... не придржавајући се члана 58 став 2 и члана 65 став 2 ЗОБСНП угрозио јавни саобраћај тако што је довео у опасност живот људи на тај начин што је својим возилом прешао на део коловоза намењен саобраћају возила из супротног смера и започео радњу претицања НН возила које је скретало удесно у ул. ..., а у саобраћајној ситуацији када се оштећени пок. ГГ који је управљао БСМ рег. ознаке ... ул. ... у истом правцу и смеру, као возило окривљеног, престројио у средишњу линију коловоза и већ започео радњу скретања у лево у ул. ... иако је био свестан да оваквом вожњом може довести у конкретну опасност остале учеснике у саобраћају, међутим, налетео је својим возилом на оштећеног пок. ГГ који је пао на коловоз и од задобијених повреда-разарања по живот важних можданих центара, прелома костију лобање преминуо дана 09.10.2004. године у Ургентном центру у Београду, чиме је извршио кривично дело, тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201 став 4 у вези члана 195 став 3 и став 1 КЗ РС, те му је суд изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 2 године која се неће извршити ако окривљени у року од 4 године не изврши ново кривично дело.

У моменту када се саобраћајна несрећа догодила власник возила ... био је био БЂ, а возилом је управљао ВВ, док је исто возило било осигурано код “Империал осигурања” а.д. из Новог Београда. Решењем Трговинског суда у Београду бр. XV-L 115/05 од 22.08.2005. године над “Империал” а.д. за осигурање из Београда отворен је поступак ликвидације. Решењем Трговинског суда у Београду VIII-L-27/05 од 26.01.2005. године отворен је поступак ликвидације над Акционарским друштвом за

осигурање Импераил-у стечају из Београда. Решењем истог суда XV-Ст 43/07 од 25.04.2007. године обустављен је поступак ликвидације и отворен је стечајни поступак над истим осигурањем. Стечајни поступак је закључен решењем Ст 108/10 од 18.09.2017. године, које је постало правноснажно дана 04.10.2007. године над стечајним дужником Акционарско друштво за осигурање Импераил-у стечају. Дана 27.10.2017. године од стране Агенције за привредне регистре под бројем БД 90970/17 донето је решење којим је из Регистра привредних субјеката по службеној дужности брисано Акционарско друштво за осигурање Импераил -у стечају. Тужиоци нису пријавили своје потраживање у поступку стечаја. Повериоцима Акционарског друштва за осигурање Импераил-у стечају из стечајне масе је исплаћено 1,626%, колико износи степен намирења поверилаца на утврђена потраживања.

Одредбом члана 73 тачка 2 Закона о осигурању имовине и лица коју је важио на дан штетног догађаја (“Сл.лист СРЈ”, број 30/96...55/99) прописано је да се обавезно осигуравају власници односно корисници моторних и прикључних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима. Одредбом члана 99 став 1 наведеног закона прописано је да Гарантни фонд чине средства која се образују доприносом организација за осигурање ради економске заштите путника и трећих оштећених лица а ставом 2 тачка 3 наведеног члана одређено је да се средства Гарантног фонда користе за накнаду штете проузроковане употребом моторног возила, односно ваздухоплова за који је закључен уговор о обавезном осигурању са организацијом за осигурање над којом је отворен стечајни поступак. Одредбом члана 106 наведеног закона одређено је да штета проузрокована употребом моторног возила, односно ваздухоплова, а уговор о обавезном осигурању је био закључен са организацијом за осигурање над којом је отворен поступак стечаја, која није накнађена из стечајне масе, односно део штете који није накнађен из стечајне масе, накнађује се из средстава гарантног фонда. Ове одредбе се примењују јер је у “Службеном гласнику РС”, бр. 55/04 од 21.05.2004. године објављен Закон о осигурању којим престаје да важи Закон о осигурању имовине и лица (“Службени лист СРЈ”, бр. 30/96...55/99), осим одредаба о обавезном осигурању (члан 73 – 108) и одредаба о поверавању јавних овлашћења (члан 143 – 146), а који закон је важио у време штетног догађаја и у време подношења тужбе.

Имајући у виду утврђено чињенично стање да је код “Импераил осигурања” у време штетног догађаја возило штетника било обавезно осигурано, као и да је стечајни поступак над осигурањем закључен дана 18.09.2017. године, то тужени Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд одговара за обавезу наведене осигуравајуће организације према тужиоцима, као оштећеним лицима за штету причињену радњама њеног осигураника, у смислу наведених законских одредаба Закона о осигурању имовине лица (“Сл. Лист СРЈ”, бр. 30/96...55/99, “Сл. гласник РС”, бр. 55/04).

Ценећи све околности конкретног случаја и то начин на који је преминуо пок. пок. ГГ, супруг тужиле и отац тужиоца – од повреда које је задобио у предметној саобраћајној несрећи, године његовог живота (рођен је 10.04.1941. године), а преминуо дана 09.10.2004. године, степен сродства па самим тим и степен блискости и везаности тужилаца са покојником, врсту и јачину душевних болова које је његова смрт проузроковала за тужиоце – супругу АА и сина ББ као и чињеницу да ти душевни болови ни протеком времена не могу бити потпуно залечени, године сина ББ које је имао када му је отац преминуо (рођен је 23.08.1968. године), чињеницу да губитак оца

не може ништа да замени, да деца због смрти родитеља доживљавају трауму веома јаког интензитета и због своје младости ће дуже патити, да је бол супруге за мужем велики и трајан бол, имајући у виду дужину трајања њихове брачне заједнице (венчали су се 27.08.1967. године) и живели заједно док није настрадао у предметној саобраћајној несрећи, као и чињеницу да је удовица и њене године живота (рођена је 12.12.1947. године), а водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи правична новчана накнада као и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом у складу са одредбом члана 200 ЗОО, правилно је првостепени суд новчани износ определио на основу одредбе члана 223 ЗПП када је супрузи покојног одмерио износ од 1.000.000,00 динара, а сину покојног износ од 1.000.000,00 динара, налазећи да је то правична новчана накнада нематеријалне штете тужиоцима по основу душевних болова због смрти блиског лица – супруга и оца, због губитка партнерске и родитељске љубави, бриге и пажње. Супротно жалбеним наводима, и по схватању овога суда, наведени досуђени износ сваком од тужилаца може омогућити ублажавање штетних последица, а досуђивање нижег износа, не би било у складу са сврхом која се остварује правичном новчаном накнадом.

Међутим, како је решењем у поступку над стечајним дужником Империл осигурањем- у стечају, повериоцима одобрена наплата од 1,626%, који би био накнађен и тужиоцима из стечајне масе да су пријавили своје потраживање, што износи 16.260,00 динара од одмереног новчаног износа за сваког тужиоца, то тужиоцима припада износ на име накнаде нематеријалне штете због смрти блиског лица умањен за признати проценат у стечајном поступку, што износи по 983.740,00 динара, односно укупно 1.967.480,00 динара, због чега је у том делу првостепена пресуда потврђена док је у преосталом делу тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован. Тужено удружење и тужени ВВ солидарно су одговорни за њену надокнаду у смислу члана 414 став 1 ЗОО, имајући у виду да је утврђено да овај тужени одговара по основу кривице из члана 154 и члана 13 ЗПП. Тужени ВВ је пресудом Основног суда у Вршцу П 30/23 од 17.01.2023. године (која је односу на овог туженог преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2744/23 од 19.11.2023. године) укупно обавезан да сваком од тужилаца исплати износ од по 1.000.000,00 динара. На досуђене износе накнаде нематеријалне штете тужиоцима је правилно досуђена законска затезна камата почев од 07.05.2024. године па до исплате, рачунајући да је дан дана доношења првостепене одлуке дан доспелости на основу одредбе члана 277 ЗОО.

Истакнути приговор застарелости првостепени суд је правилно оценио неоснованим правилном применом члана 377 ЗОО и чланова 99 и 106 Закона о осигурању имовине и лица, према којима захтев оштећеног за накнаду штете из средстава Гарантног фонда доспева према фонду од дана закључења стечајног поступка над осигуравајућом организацијом у стечају, имајући у виду да је штета проузрокована кривичним делом као и да је кривична пресуда правноснажна дана 25.8.2011. године, да је стечај закључен дана 18.09.2017. године а да је тужба поднета дана 22.4.2014. године у односу на туженог Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд.

Приликом доношења одлуке, овај суд је имао у виду да се тужени изјаснио о проценту од 1,626%, да је укупно исплаћено повериоцима из стечајне масе Империл осигурања-у стечају (коју чињеницу тужиоци нису осприли) а на које околности је у

току првостепеног поступка, предложио суду да затражи извештај управо указивајући на члан 106 Закона о осигурању имовине и лица којим се може утврдити обавеза туженог коју треба да накнади у складу са наведеном законском одредбом и то онај део штете који је остао ненакнађен из стечајне масе, односно онај део штете који би остао ненакнађен да је поверилац пријавио своје потраживање. По том предлогу је првостепени суд дана 11.06.2014. године затражио извештај од Привредног суда у Београду за АД за осигурање Импераил-у стечају, да се изјасне, поред осталог, колико је процентуално потраживање исплаћено из стечајне масе али се стечајни управник, Агенција за осигурање депозита, који је у допису од 03.07.2014. године обавестио суд да тужиоци нису пријавили потраживање, о наведеном није изјаснио. Због тога су неоснованим оцењени наводи тужилаца, који су истакнути тек на расправи пред другостепеним судом, да опреза ради сматрају да је тужени преклудирани са тим што истиче да досуђени износ треба умањити за процентуални износ који је наведен у жалби јер је то морао да истиче током поступка. Имајући у виду све наведено тужени по налажењу овога суда није преклудирани сходно члановима 308 и 314 и 398 ЗПП са истицањем ових чињеница.

Неоснованим су оцењени и наводи тужилаца да, супротно начелу савесности и поштења тужени тражи да се умање и овако ниско досуђени износи, посебно што је пресуда већ правноснажна у истим износима у односу на тужено физичко лице, те да је тужено удружење установа која треба да накнади штету сходно законским одредбама. Ово из разлога јер се не ради о повреди начела савесности и поштења из члана 12 ЗОО, већ о законским одредбама којима је прописана обавеза туженог да надокнади штету у случају када је штета проузрокована употребом моторног возила за који је закључен уговор о обавезном осигурању са организацијом за осигурање над којом је отворен стечајни поступак. Није од утицаја ни то што је тужени ВВ обавезан претходном пресудом на износ од по 1.000.000,00 динара јер је тужено удружење обавезано солидарно са овим туженим до висине досуђеног износа.

Сходно наведеном, применом члана 387 став 1 тачка 2 ЗПП донета је одлука као у ставу првом изреке и сагласно одредби члана 387 став 1 тачка 5 ЗПП побијана пресуда је морала бити преиначена, делимичним одбијањем тужбеног захтева тужилаца и донета одлука као у ставу другом изреке ове пресуде.

Основано се жалбом туженог удружења побија правилност одлуке о трошковима парничног поступка која се не може прихватити као правилна, јер је првостепени суд одмеравајући тужиоцима трошкове погрешно закључио да имају право на накнаду трошкова у односу на тужено удружење од дана подношења тужбе у односу на туженог ВВ која је поднета дана 29.9.2005. године, уместо од дана подношења тужбе у односу на туженог Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд, тужба је поднета дана 22.4.2014. године (након чега су парнице спојене). Тужиоци према одредби члана 153 Закона о парничном поступку, имају право на накнаду трошкова сразмерно успеху у спору. Поред тога, о томе који су трошкови били потребни, као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Ако је прописана тарифа за награде адвоката или за друге трошкове ови трошкови одмериће се по тој тарифи.

Стога је овај суд преиначио одлуку о трошковима поступка и донео одлуку као у ставу трећем изреке, применом одредбе члана 401 тачка 3 у вези одредбе члана 153 и

члана 154 ЗПП па тужиоцима припадају трошкови имајући у виду вредност предмета спора, сходно успеху у спору, крећући се у границама захтева, који обухватају издатке тужилаца на име ангажовања пуномоћника-адвоката и то: за састав тужбе и два поднеска износ од по 16.500,00 динара, за приступ на три одржана рочишта износ од по 18.000,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта износ од по 9.750,00 динара, за увид у кривичне списе износ од 8.250,00 динара, за састав једног поднеска износ од 24.750,00 динара, за приступ на два одржана рочишта износ од по 29.250,00 динара за састав трошковника износ од 12.375,00 динара, што укупно износи 206.250,00 динара, увећано за 50% за наредну странку (сходно тарифном броју 17 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Србији који прописује да када адвокат заступа више странака награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другу и сваку следећу наредну странку) укупно износи 321.705,00 динара, а који трошкови су били потребни и нужни за вођење поступка у односу на туженог Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд, сходно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Републици Србији вађжећој у време доношења првостепене одлуке. На досуђени износ трошкова тужиоцима припада и законска затезна камата почев од дана наступања услова за извршење одлуке до исплате, сагласно члановима 277 став 1 и 324 став 1 ЗОО. Тужиоцима нису признати трошкови другостепеног поступка с обзиром да је тужени успео у поступку по жалби.

Жалбени наводи којима се указује да је обавеза туженог доспела 04.10.2017. године, са даном окончања стечајног поступка, те се тек од тада могу обрачунати трошкови у односу на овог туженог, односно тек тада доспева обавеза Гарантног фонда по закону, оцењени су неоснованим, јер се то односи на обавезу накнаде штете а не на трошкова поступка.

Имајући у виду успех туженог удружења у другостепеном поступку, то су му на основу његовог опредељеног захтева, применом чланова 153 став 2 и 154 ЗПП досуђени трошкови другостепеног поступка за таксу за уложену жалбу 3.200,80 динара и одлуку по жалби у износу од по 4.180,00 динара, укупно 7.380,80 динара сходно важећој Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, због чега је одлучено као у ставу четвртом изреке.

Председник већа-судија

Јелена Стојилковић с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић